

A L'ATENCIÓ DEL/DE LA SECRETARI/A GENERAL DEPARTAMENT DE

Sol·licitud de reconeixement i habilitació de dies de vacances pendents derivada de sentència ferma de conflicte col·lectiu

Jo, _____, amb DNI _____, major d'edat i actualment amb relació laboral vigent amb el Departament de _____, per mitjà de la present EXPOSO:

FETS

1. Que presto els meus serveis com a personal laboral en l'àmbit d'aplicació del VI Conveni Únic d'àmbit del personal laboral de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (VI CU).
2. Que amb data 1 de febrer de 2023, la Unió General de Treballadores i Treballadors (UGT) va interposar demanda de conflicte col·lectiu pel reconeixement de drets en suspens del VI CU, entre els quals s'inclou el gaudi de 23 dies de vacances quan es gaudeixen en períodes fraccionats conforme a l'article 46 del citat conveni.
3. Que amb data 6 de novembre de 2023, la Sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència núm. 34/2023, estimant íntegrament la demanda en matèria de drets sobre vacances i hores d'assumptes propis suspeses, recuperant el dret col·lectiu a gaudir de 23 dies de vacances segons conveni.
4. Que mitjançant sentència núm. 1038/2025, d'11 de novembre, la Sala social del Tribunal Suprem ha confirmat i declarat la fermesa de l'anterior sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, declarant reconegut el dret col·lectiu al gaudi dels dies de vacances i les hores d'assumptes propis anteriorment suspeses.
5. Que segons la documentació publicada i informació general, la recuperació d'aquest dret afecta, en el meu cas, als exercicis 2022, 2023, 2024 i 2025, amb un **total, màxim, de 4 dies de vacances pendents de gaudir**, ja que només he pogut gaudir de 22 dies per any entre 2022 i 2025.
6. Que actualment persisteix la impossibilitat material d'haver gaudit de les referides hores, per estar en suspens el seu dret fins a la resolució del conflicte col·lectiu, no sent imputable al treballador individualment el no gaudi d'aquests dies.
7. Que la jurisprudència i el règim d'execució col·lectiva de les sentències col·lectives declaren que l'eficàcia d'aquestes aconseguix a tots els treballadors inclosos en l'àmbit d'aplicació de la sentència, sense necessitat de nou litigi individual, i que poden promoure l'execució individual per al reconeixement i concreció de drets la titularitat dels quals els correspon.

8. Que, en conseqüència, interessa evitar la prescripció d'aquest dret i que s'habiliti el sistema ATRI per a l'exercici i gaudi del mateix al llarg de l'exercici 2026.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITO

1. Que es procedeixi al reconeixement i habilitació **al meu favor dels 4 dies de vacances no gaudits corresponents als anys 2022, 2023, 2024 i 2025**, en aplicació de la sentència ferma del Tribunal Suprem núm. 1038/2025 i la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 34/2023, en virtut de l'article 46 del VI Conveni Únic.

2. Que s'habiliti la possibilitat de gaudi d'aquest saldo a ATRI durant l'exercici 2026, en evitació de qualsevol prescripció del dret, així com es garanteixi la no pèrdua de l'increment sobrevingut en virtut de l'acció sindical i judicial exercida per la UGT.

3. Que es reconegui expressament, per resolució motivada, el dret individual derivat de la sentència col·lectiva, amb els efectes administratius i econòmics que si és el cas corresponguin.

4. Que, en cas d'impossibilitat de gaudi durant el període habilitat, es garanteixi qualsevol altra via de compensació que sigui admissible en dret a favor del treballador, en compliment de la irrenunciabilitat i l'efectivitat del dret declarat judicialment.

FONAMENTS DE DRET

1.- Sobre la irrenunciabilitat i protecció del dret a vacances i assumptes propis.

El dret a vacances i permisos per assumptes propis reconegut en conveni col·lectiu i posteriorment restablert per sentència col·lectiva ferma té naturalesa de dret indisponible. Així ho determina l'article 3.5 de l'Estatut dels Treballadors, que sanciona la irrenunciabilitat de drets reconeguts per llei o conveni. A això se suma la doctrina consolidada respecte a l'obligació empresarial de garantir el gaudi material i real del dret, proscriuint la seva substitució per compensacions econòmiques exceptuada l'extinció de la relació laboral.

2.- Eficàcia i executivitat de la sentència col·lectiva.

La sentència del Tribunal Suprem núm. 1038/2025 i la del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 34/2023 constitueixen títols executius amb eficàcia directa sobre el col·lectiu afectat. Conforme als articles 160 LRJS i 303 LRJS, així com la doctrina processal, les sentències de conflicte col·lectiu són executives des que es dicten i despleguen efectes de cosa jutjada positiva o prejudicial sobre els procediments individuals, la qual cosa habilita al

treballador a invocar-les i sol·licitar l'execució individual dels drets no satisfets.

3.- Alçament de la suspensió de drets i recuperació d'aquests.

La jurisprudència del Tribunal Suprem, acolliment per la sentència núm. 1038/2025, ha interpretat que el Reial decret llei 10/2015 va aixecar la suspensió de les millores convencionals en matèria de vacances i permisos introduïda en 2012 (RDL 20/2012), restablint l'aplicació dels drets afectats conforme als acords i convenis col·lectius corresponents. En la seva conseqüència, els treballadors que durant aquest període van veure suspesa l'efectivitat del dret tenen legítim dret a la seva recuperació i a articular el seu exercici amb la màxima amplitud, evitant la prescripció i pèrdua del dret per causes alienes a la voluntat del treballador .

4.- Aplicació de la cosa jutjada col·lectiva i execució individual.

La cosa jutjada col·lectiva derivada de la sentència del Tribunal Suprem produeix efectes sobre tots els treballadors inclosos en l'àmbit afectat, podent cadascun reclamar la individualització i concreció del dret reconegut sense necessitat de nou litigi, conforme a la doctrina de l'article 160.3 LRJS i reiterada per la jurisprudència de la Sala IV del Tribunal Suprem. Així mateix, l'execució individual d'una sentència col·lectiva—quan la part dispositiva no precisa completament la concreta situació individual—és procedent dins del procés ordinari iniciat pel treballador.

5.- Negociació col·lectiva i força vinculant del conveni.

L'article 32 del TREBEP i la doctrina jurisprudencial consagren el deure de complir els convenis col·lectius en tant no es doni causa greu d'interès públic per a la seva suspensió, i la seva força vinculant s'estén a tota la plantilla afectada, resultant nul qualsevol pacte, decisió unilateral o inactivitat administrativa contrària a la seva observança després del reconeixement jurisdiccional del dret.

6.- Prescripció i conservació del dret individual arran de sentència col·lectiva.

La iniciació d'un procés de conflicte col·lectiu interromp la prescripció de les accions individuals. Una vegada ferma la sentència en conflicte col·lectiu, la seva execució i reconeixement a favor dels individus no pot veure's supeditat a la inactivitat administrativa, havent-se d'adoptar mesures que garanteixin l'efectivitat material del dret .

7.- Rellevància de l'execució provisional de sentències col·lectives

Es pot destacar que les sentències recaigudes en processos de conflicte col·lectiu són executives des del seu dictat, i que l'execució individual és procedent quan la sentència no permet una execució col·lectiva plenament individualitzada, segons criteris del Memento Processal.

DOCUMENTACIÓ ADJUNTA:

— Còpia de les sentències núm. 1038/2025 del Tribunal Suprem i núm. 34/2023 del TSJ de Catalunya.

— Justificant de vinculació laboral vigent i pertinença a l'àmbit d'aplicació del VI Conveni Únic.

, de 2026

Signatura